

Як розвазький хор у Франції Україну представляв

Вперше на всесвітньовідомому міжнародному «Фестивалі прапорців світу» у Франції, який відбувся 14 червня, взяв участь колектив з України. Ним став народний аматорський хорівий колектив СГПП «Розвазьке». Повернулися учасники з великою кількістю приємних вражень та неocenним досвідом виступу на міжнародній сцені. Як відбувалася підготовка до візиту, про перебування хористів у Франції – **читайте на 7 стор.**

□ Візити

«... Закінчення. Початок на 1 стор.»

Як розвазький хор у Франції Україну представляв

Наталія ВЕЛЯНИК

Керівник народного аматорського хорівого колективу СГПП «Розвазьке», викладач Острозької дитячої музичної школи Віталій Хмарук каже, що «Фестиваль прапорців світу» проводиться уже більше 20-ти років поспіль в місті Ліоні, яке знаходиться на півдні Франції. З'їжджаються туди колективи зі всієї планети. Допомога потрапити на цей світовий форум розвазьким хористам уродженка села, дочка однієї з учасниць співочого колективу Іванка Мосницька, яка тепер живе в Ліоні. Вона, будучи у своєму рідному селі, дізналася про хор, і запропонувала свою допомогу в організації виступу на фестивалі. Незабаром і спирачі ді надійшло запрошення з далекі Франції.

Звісно, після того почалася напружена підготовка в двох напрямках. Готували майже три місяці спеціаль-

шивавки, сувеніри (звісно, наші, українські), вишитий килим, книги, віночки, палички, коровай – усе, що відобразило нашу країну з-поміж інших. Всі ці речі привезли із собою учасники хору. Гарними господарями нашого намету стали вбрані в українські костюми Юлія та Ірина Ягодки.

Цікаво, що під час відкриття свята дозволили виступити лише розвазькому хору, оскільки Україна вперше брала участь у «Фестивалі прапорців світу». Розвазький хор виконав три пісні: «Гарний козацький гарнік» (солісти: Богдан Савцький та Віктор Радько), «Терниця», «Хай живе вільна Україна».

Публіці сподобалися, про що свідчили бурливі оплески та схвальні вигукни, зокрема, «Слава Україні».

Знаючи ситуацію в нашій державі зараз, надзвичайно ка Французів, Хмарук – Вони співають нам цікавилися, яка ситуація в країні. Наприклад, пані Геня, яка приймала нас у себе вдома, є віце-президентом «Комітету 33» (громадська організація, яка перша у Франції підняла питання про Голодомор в Україні у 1933-34 роках), розпо-

рмиують Україну. На завершення він попросив виконати гімн нашої держави. Ним і закінчився фестиваль. Тобто, наші співвітчизники відкривали і закривали свято.

– Ми розуміли і відчули, що представляємо не тільки свій колектив, а й всю нашу державу, – розповідає Віталій Віталійович. – А ще ми відчувли на собі співчуття і вболівання за долю нашої країни людей різних національностей.

На другий день відбувся у церкві Ліона концерт, на яку було запрошено розвазьких солістів. З 12 до 14 години вони там дали концерт. Схвально зустріли і підтримали виступ наймолодшої з учасниць Насті Ягодки, яка грала на бандурі та співала, дуету в складі Ольги Платонової та Олени Зайчук, варто відмітити і закладжену співпрацю солісти: Петра і Надії Ягодки, Надії Ярмчук, Богдана Савцького, Віктора Радька, Ганни Столяр. Звичайно, не було б такого успіху без професійної гри акомпанаторів – Володимира та Миколи Оксєнчуків.

Я отримав дуже велике задоволення, диригуючи хором у Франції. Люди мужньо витримали чимале навантаження, відчуваючи велику відповідальність, що лежала на плечах кожного, адже вони представляли не тільки Розваж, Острожчину, але й всю велику

рами. Варто зазначити, що ці люди протягом багатьох десяти років на чужині зберігають звичай та мову нашого народу. Фестиваль відбувся 14 червня. Урочисте відкриття було на величезному центральному майдані міста, де зібралася представники майже 200 країн світу. Віталій Віталійович каже, що учасники виступали одночасно аж на трьох сценах. Причому, одні одних не заважали, бо організатори розумно розмістили потужні динаміки, які розвернули в різні сторони. Усе виглядало, як три окремі наметові містечка. Зау-

раз, надзвичайно ка Французів, Хмарук – Вони співають нам цікавилися, яка ситуація в країні. Наприклад, пані Геня, яка приймала нас у себе вдома, є віце-президентом «Комітету 33» (громадська організація, яка перша у Франції підняла питання про Голодомор в Україні у 1933-34 роках), розпо-

ну концертну програму, в ще – великий плакат документів для виставу в країні Шенгенської зони. Зі слів Віталія Віталійовича, саме це було найважчим, бо Франція одна з найбільш вимогливих країн до вісялких папірців, а відсутність одного з них могла перекреслити усі надії й старання. Цю, без перебільшення, важку і відповідальну роботу взяли на себе керівник СГПП «Розвазьке» Петро Ягодка та учасниця хору Ганна Столяр. Зрештою, з великими зусиллями все було готово: візи отримали всі, концертна програма підготовлена, оновлені костюми, замовлений автобус. Тож за планом в далеку дорогу з Розважа вирушили 11 червня 37 хористів, а також два водія комфортабельного автобуса на 70 посадочних місцях.

Україну. Нас здивувало те, що вони знають дуже багато про події на Майдані в Києві. А також запам'яталось те, що німець, дізнавшись, що ми з України, вигукнув: «Путін – терорист!». Це вражало...

Другою частиною фестивалю було так зване Дефіле, тобто марш-парад містом (фото в середині). Усі учасники свята вишикувалися і величезною колоною з прапорами йшли містом майже 1,5 години. Кожен колектив намагався продемонструвати свої здібності і таланти: співали, танцювали, поперед несли свої прапори. Людям переповнено хорощий настрій, позитивні емоції. Бо вони із гордістю представляли свою країну. По різні сторони вулиць стояли жителі міста та його гості. Учасники хору спостерігали, як французи захоплено підтримували Україну, фотографувалися з ними. Були й вихідці з України, які, спілкуючись із нами, плакали, бо сумують за Батьківщиною, переживають за її долю. Особливо вразив учасника колективу плакат, на якому зображена Україна; авторка плакату її казка погрозилася: «Які – Майдан».

Після параду усі повернулися на площу, де й відбулася заключна частина фестивалю. Українці виступили останніми. Ведучий представив учасників нашої країни такими словами: «Це колектив, який приїзав з України. Вона знаходиться тепер у стані війни. Гості зривали до нас як люди доброго волі, які хочуть жити в мирі». Розвазький хор виконав спеціальну підготовлену «В'язанку», що складалася з 10-ти пісень. Після її програву гарно аплодували, а ведучий подякував за чудові пісні, наголосивши, що всі країни світу під-

Україну. Все це було на професійному рівні. Хочу подякувати всім учасникам колективу за розуміння і самовідданість, – ділитися враженнями Віталій Хмарук.

Після концерту для хористів господарі організували екскурсію. Найбільше вразило те, що в Ліоні є власна міні-Ейфелева вежа, менша за розмірами від справжньої, а також великий храм Пресвятої Діви Марії, збудований на честь того, що вона врятувала місто від чуми в середньовіччя. Після оглядин міста ввечері колектив відправився до Парку, де також увесь день оглядав місто. Там хористи побачили багато цікавого, зокрема, Луар, Ейфелеву вежу, Триумфальну арку, Ейфелеву вежу (її бачили ввечері, коли запалюють вогні на ній). Неабияк вразило те, що у греко-католицькій церкві, де відпочивали і обідали гості з України, є меморіал Небесної сотні, чия якому вказана вичерпна інформація про загиблих на київському Майдані та їхні фото.

– Те, що ми побували у Франції, представили Україну на такому представницькому фестивалі, це головна заслуга керівника СГПП «Розвазьке», організатора хору Петра Ягодки, – каже керівник хору Віталій Хмарук. – Він взяв на себе фінансування поїздки, виготовлення документів, організацію поїздки, оновлення костюмів і навіть сам спів у нашому хорі, і як учасник, і як соліст. Це людина з великою літерні, великий патріот своєї держави, села, господарства. Думаю, що завдяки таким людям, як Петро Іванович, Україна рухалася і буде рухатися вперед до нових звершень. Нас не переможемо ніякі сепаратисти і зрадники. Відімені всіх учасників хорівого колективу, від себе особисто, я бажаю йому міцного здоров'я, довгих років плідного життя та великих гараздів.

□ Мова життя